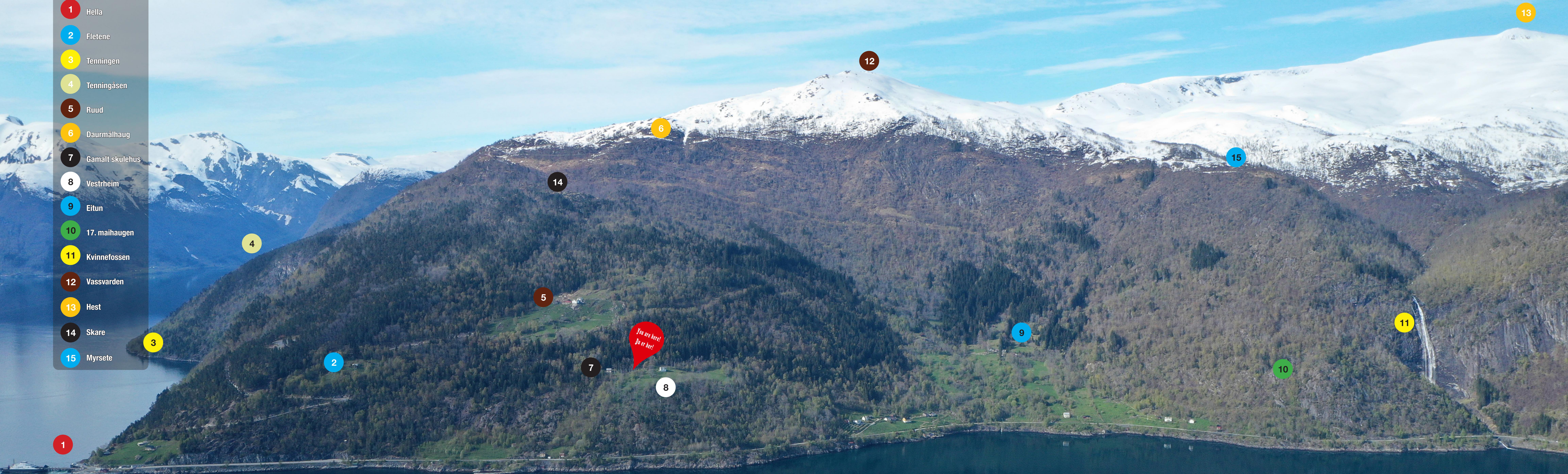

EITORN

- 1 Hella
- 2 Fletene
- 3 Tenningen
- 4 Tenningåsen
- 5 Ruud
- 6 Daurmålhaug
- 7 Gamalt skulehus
- 8 Vestrheim
- 9 Eitun
- 10 17. maihaugen
- 11 Kvinnefossen
- 12 Vassvarden
- 13 Hest
- 14 Skare
- 15 Myrsete

 Eitorn, med gardane Vestreim, Eitungjerde, Eitun, Ruud, Hella, Tenningen og Tenningåsen litt inn i Fjærlandsfjorden, var før 1900 ei velfungerande grend med 8-10 gardsbruk og 70-80 innbyggjarar. Gamletunet – Eitun, med 4 bruk i 1338 – vart fråflytta i 1965. På husmannsplassen Kvihaugen budde den siste familien frå 1894 til 1999. Eitorn og Hella fekk veg i 1956.

Grenda hadde eigen skule frå 1880 til 1956 med 23 elevar på det meste. Skulehuset på Vestrheim vart allsidig nyttta, mellom anna som forsamlingshus, bedehus, ungdomshus og grendahus. Men dans var ikkje lov.

Med eit godt klima var innbyggjarane flinke til å utnytte det dei kunne hausta frå jorda, skogen og fjella. Frukt, bær, grønsaker, kjøt, mjølkeprodukt og laks var dei viktigaste.

Grendi hadde særleg høg kompetanse på fruktodyrking. Dei selde store mengder ved til Bergen og dei laga tønneband.

Det var godt samarbeid og eit rikt sosialt liv i grendi med aktivtlagsarbeid: bondelag, tre misjonslag, fråhaldslag, ungdomslag og kristent ungdomslag, blandakor, skyttarlag og Foreining for redningskøyta. Grendi hadde meierei, dampskipskai, postkontor, butikk til 1940, ishus, telefonstasjon frå første verdskrig og to gardskraftverk som starta opp i ca. 1935 og 1942. Eiga badstove var i drift frå 1907. Fram til juni 1912 var det registrert 1103 badande som betalte 10 ore for badet. Grendi hadde festplassen sin på 17. maihaugen, rett vest for Kvinnefossen.

Kvinnefossen med 120 meter fritt fall vart freda i 1955. Etter gamalt segn kjem namnet av at ei kvinne vaska tøyet i elvi, fall uti og forsvant i fossen.

Ei anna forklaring kan vere att ved ei bestemt vassføring kan ein sjå ein kvinneskikkelse i fossen.

Prior to 1900, the hamlet of Eitorn, including the farms at Ruud and Hella as well as Tenningen and Tenningåsen a short distance into Fjærlandsfjorden, was a well-functioning community counting 8-10 holdings and 70-80 inhabitants. The most ancient farm, Gamletunet/Eitun, which had 4 holdings in 1338 – was abandoned in 1965. The smallholding Kvihaugen was inhabited by the last family from 1894 to 1999. The road to Eitorn was completed in 1956. The hamlet had its own school from 1880 to 1956, the maximum number of pupils being 23. The school building at Vestrheim served many purposes, including social assemblies, religious meetings, and a youth club. Dancing was, however, not permitted. A favourable local climate allowed the inhabitants to harvest a variety of products from the fertile soil, the forest, and the mountains, including fruit, berries, vegetables, meat, dairy products, and wild salmon. The community's expertise in fruit cultivation was well-known. Eitorn's inhabitants also sold vast quantities of firewood to customers in Bergen and produced barrel hoops. The community was characterized by a spirit of co-operation, a rich social life especially and active civil society organizations including a farmer's association, three missionary clubs, a temperance association, a youth club, a Christian youth club, a mixed choir, a shooting association, and rescue boat association. The hamlet had its own dairy, a steamboat quay, a postal office, a food store until 1940, an icehouse, a telephone station dating from World War I, and two small power stations going into production around 1935 and 1942. A bath house was opened in 1907 and by June 1912, the number of visitors had passed 1103. The ticket cost NOK 0,10. The community has an outdoor festive area, the 17 May Hill, located directly west of the waterfall Kvinnefossen. The name of the waterfall refers to a women who fell into the river and disappeared in the waterfall. Kvinnefossen has a free fall of 120 metres. It has been legally protected from hydropower development since 1955.